

Lovforslaget sættes til forhandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det af fru Hanne Reintoft fremsatte lovforslag, som foreligger til behandling her, går jo ud på, at der til alle, som oppebærer invaliditetserstatning i form af en årlig rente i henhold til erstatningsloven, i anledning af 25 års dagen for befrielsen skal udbetales en særlig ydelse svarende til 1 måneds rente'erstatning. Efter de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal forslaget være en økonomisk håndsrækning og opfattes som en rimelig og værdig gestus i forbindelse med 25 års dagen for Danmarks befrielse, og som yderligere baggrund for lovforslaget er det i bemærkningerne bl. a. anført, at langvarig modstandskamp, illegalitet eller deportation til koncentrationslejr i langt højere grad end ventet livsvarigt har undergravet de pågældendes helbred.

Jeg kan om det foreliggende lovforslag sige, at regeringen er helt enig i, at 25 års dagen for befrielsen, som det også er sket, markeres på særlig måde, men efter min opfattelse mangler der i nogen grad perspektiv i fru Hanne Reintofts forslag om at udbetale 1 måneds ekstra rente til de efter erstatningsloven berettigede, dels fordi lovforslaget ikke sætter ind på de punkter, hvor der er særlig behov for hjælp, dels fordi der alene er tale om en engangsydelse.

Da statsministeren i en henvendelse fra sammenslutningen Frihedskampens Erhvervshæmmede i vinter blev præsenteret for et tilsvarende forslag, var der da også enighed i regeringen om, at det ikke var rigtigt over for folketinget at fremsætte et lovforslag af dette indhold. Og som bekendt har folketinget allerede markeret 25 års dagen. Tinget har ved tredje behandling den 19. marts 1970 vedtaget et lovforslag om forhøjelse af hædersgaverne med 200 kr. årlig samt med yderligere 1.800 kr. årlig til de hædersgavemodtagere, der samtidig er invalidepensionister. Men herudover har regeringen besluttet, og det lægger jeg i denne forbindelse mere vægt på, med hjemmel i de årlige finanslove over en 10-årig periode første gang for året 1970-71, altså netop nu i 25-året for befrielsen, at afsætte 500.000 kr. årlig til Frihedsfonden. Med disse bevillinger er det tanken, at fonden dels skal kunne videreføre sit arbejde med at komme besæt-

telsestidens ofre til hjælp i tilfælde, hvor erstatningslovens regler ikke har vist sig tilstrækkelige, dels skal kunne imødekomme de øgede krav om økonomisk hjælp, der i de senere år er opstået som følge af, at stigende vanskeligheder af helbredsmæssig art har vist sig at indtræde 10 til 15 år før end normalt hos tidligere frihedskæmpere, KZ-fanger, langtidsillegale og mennesker, der i øvrigt har været involveret i modstandsarbejde. På denne måde finder regeringen, rent bortset fra at der herved stilles større bevillinger til rådighed, på en betydelig mere konstruktiv måde at kunne hjælpe besættelsestidens ofre også ud i fremtiden og mener dermed at kunne bringe et videre perspektiv ind i hjælpen.

Jeg vil også gerne nævne, at jeg er bekendt med, at foreningen Frihedskampens Veteraner vil tage hele problematikken omkring erstatninger til frihedskampens ofre op til gennemgang og overvejelse med henblik på at finde frem til en mere generel målsætning. Fra regeringens side ser man med velvilje på, at der sker en sådan gennemgang, og vi vil til sin tid, når resultatet foreligger, tage spørgsmålet op.

Adam Møller: Det forslag, som fru Hanne Reintoft har fremsat om en særlig ydelse i anledning af 25-året for befrielsen, ville i og for sig, hvis man ikke kendte til baggrunden for den lovgivning, der hidtil er gennemført, og hvis man i øvrigt så isoleret på tingene, forekomme at være et yderst tiltalende initiativ.

Nu ved vi godt, at hvis man ville have gennemført noget på dette område, havde det nok været rimeligere at benytte andre fremgangsmåder, og forslagsstilleren kan heller ikke være ubekendt med, at man fra regeringens side og fra alle partiers side her i salen har interesseret sig for, at man på værdig måde markerede netop denne 25 års dag. Der har jo, som socialministeren lige redegjorde for det, været foretaget en hel række ting, også ting, som er betydelig mere vidtrækkende end det lovforslag, der er fremsat her af fru Hanne Reintoft.

Når man tager disse ting i betragtning, spekulerer man jo undertiden lidt på, hvad motiverne så kan være til at komme med et sådant lovforslag og fremsætte det på den måde, det er gjort, og det forekommer mig,